

Kelewis, Karaliūcziuje
Pas Utarninę išdėdams, kas-
tos, ant bils kokio Pūsto
apeliotas, su Pūstpinin-
geis ant Bertainio Meitū
4 Sgr. 9 Pf.

Kelewis

Jey kurtat dā Kelewisjo
Kuntgvi Kurfacziui Iq
rasyti norėtu, tay jo Gromata
ji rgs Karaliūcziuje
Löbenichtsches Ho-
spital N° 1.

Karaliūcziiaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

N° 8.

Karaliūcziuje. 25. Februarisju

1862.

Nedėldienėje, pirm Užgavėniū.

Evangelija: Luf. 18, 31—43.

Gromata: 1 Kor. 13, 1—23.

Sutwėrimas Moteriskis. Kalbės Dowana.

(Persikaityt 1 Moiz. 2, 18—25.)

„Ir Pons Dievs tare: „Ne ger yra žmogui wienam buti; ap jam padarysu Pagalbinę, kuri prie jo prisiglaustu.“ Tai Meilės žodzei maloningojo Sutwertujo, kuri jis kalbėjo, žmogus i Rojaus Daržą istatęs, ir Iškuldimas Meilės Darbo, kuri Wiešpats Moteriskę sutwėrdams išprowijęs, kaip ir Iškuldimas bey Istatimas šventosės Wencziamony- stės Dawado. Žmogus jau ir Rojuse be budams pri- wale Pagalbininkės bey Draugakbės. Jis turėjo czio- nay wisokiūs Groybės ir wisokiū Dziaugsmū bey wi- slab, ko jis meilauti galėjo, ale jis tame wisame tikt buvo lyg waringas. Wiešpats jam privede wisokiūs sawo Sutwėrimus, kad jis jūsius regėtu, ir jūsius Wardais pramintu. Taugi Adomas buvo didžioje Drau- gystėje gywū Sutwėrimū, ale tacziau jis tikt cze ne rado, ko saw lygaus, ir jautėsi wiens esąs. Tai jam buvo ne ger. Ką jam maczijo, kad jis sawo Szirdije ir kas žin kiel Dziaugsmo jaute, kad jis tą Niekam kitam ne galėjo išreikšti; ką jam maczijo wisokios Mi- slis ir Dumojimai, kurie jo Galwoje ir Szirdije pasi- ūle; ką jam maczijo, kad jis wisiems Daiktams Wardus dawe ir wisas sawo Mislis i žodzius iglaude, kad jis tūsius Niekam ne galėjo pasakhti, ir ney wieno ne buvo, su kuriūm jis butu galėjęs pasikalbėti? Taugi žmo- gui ne galėjo abelnay ger buti. Todėl Pons Dievs jo Dziaugsmą tobulą padaryti norėdams, sutwėre jam Moteriskę.

Ale pirm neng mes apie sitą pastutini Sutwėrimo Darbą Pono Diewo pasikalbėję, pirmjaus dar nužwelg- time ant tōs brangiūs Dowandis, kurę Wiešpats žmo- gui sutekęs, jam Kalbės Nūjėgą nudalydams, kuri is to issireiškė, kad Adomas wisokiūs Gwoliūs, kuriūs jam Wiešpats privede, galėjo Wardas praminti.

Be Kalbės žmogus ne butu daug ko geresnis už wisus kitūs Gwoliūs ant žemės. Rods jau žmogaus Išmintis padaro didelį Skirtumą tarp jo bey tarp kožno kito, n'ismintingo Gwolio. Ale Išmintis be

Kalbės mums menkay ko maczitu. Per Išminti pa- stoja musije Mislis, ir wisokie Dumojimai bey Išpazi- nimai. Ale sitos Mislis ir Dumojimai ne galėtu mu- sije i tikrą Aiskumą ir Išpazinimą pareiti, kad mes žodziū ne turėtumbim, sawo Mislis i tūsius iglausti ir jeses taipo lyg twerte nutwerti. Musū Mislis mums wis pasiliktu labay drumstos ir sugaištu lyg kokia Myglė, kad jos mums i žodzius ne pawirštu. Tikt išdabot, ar tam kaip nors galima bus, be žodziū ką milti ir dumoti? Žodzei yra lyg kaip musū Mislis Kunas; o kaip mes siczion ant žemės Kune be budant ney joki kitą žmogū ne galėtumbim išpazinti, jey jis tikt wien Dusia bey Dwase te be tutu, ir kad jis ney joku Kunu ne butu aptwertas: taip mes ney sawo pacziū Mislis ne galėtumbim išpazinti be tujū Iglau- dimą i žodzius; o kitū Mislis išpazinti tada dar jū mentiaus butu galima. Žodzei yra Mislis ženkli. Rods Pazentlinimas kokio Daikto gal ne lygus buti, kadangi wiens koki Daiktą šep, kits tą patį ir kitaip pazent- linti gal; o todėl ir tiek daug Kalbū ant Swieto ran- das. Kokia Kalba tarp wisū pirmjū pirmjausia buwusi, tai dabar ne galima išrašti; ale tiek per giliūs ir as- triūs Iškėlojimus Mokitujū numanoma, kad wisos Kalboj is wiendis Kalbės kaip is wieno Stomens lyg kokios Szakos išaugusios.

Taugi Kalbės Nūjėgą arba Igalėjimą buvo Wieš- pats jau Adomui is Pradzids nudalijęs, ale tarp wisū Gwoliū jis ney jokio ne rado, kuriam jis sawo Mislis ir Pajutimus butu istarti galėjęs. Jis ne turėjo Nielo saw lygaus. „Tay užeido Pons Dievs didi Wiegą ant žmogaus, ir jis užmigo. Ir emes wieng Szon- kauli is jo atpilde tą Wieta Kunu. Ir Pons Dievs padare Moteriskę is to Szonkaulio, kuri is žmogaus buvo emes, ir atwede tą jam. Tay tare žmogus: Suk tai esti Kaulas nū mano Kaulū ir Kunas nū mano Kuno.“ Taip tas dywnasis Nasdawimas Moteriskės Sutwėrimo pasakojams, o tam dar tie žo- dzei, ar Adomo is šventosės Dwases, ar Pono Diewo paties kalbėti, pridėdami: „Dėl to Wyrš sawo Dawą ir sawo Motiną palikęs prie sawo Moters glausis, ir bus jūdu wienas Kunas.“ Szitą Nusdawimą dar placziaus išpasakoti ne galima, nesa ką mums Pons Dievs ne patė sawo žodije apie tą ži- noma daręs, tai ir ney wiens ne gal žinoti ir mums papasakoti. Bet to ir ne reik, nesa cze wislas gana

aikšy yra pasakota. Ale tikl tai dar reikš apmastyti, kodėl Wiespats taip, o ne kitaip Moteriskę sutvėręs, ir kodėl mums toktai yra papasakota. Wisas Pono Diemo Darimas tur gily Iffimaningą, o todėley ir tafsai, apie kuri mes dabar kalbam. Pons Diems norėjo tūmi aukštąjį Szwentybę ir dymną Meilės Pasleptinę Wencziawonystės paženklininti.

Adoms iš sawo gilaus Miego pabudęs išpazino tūjauš, kad Moteriskę n'ėsanti kaip koks kitiš iš wisū Sutwėrimū ant Žemės, kurius Wiespats jam buvo priwedęs, bet kad ji jam powisam prilhygstanti, o ir jam priklaufanti, ir 'ėsanti su jūmi wienas Kunas, o Meileje ir wiena Szirdis ir wiena Butybe bey Wienyste. Lyg taipojau ir dabar wis nusidūd, kad Jaunikis bey Marti, kur Wiespats patšai jūdu suwedęs, šwentoje czystoje Meileje pries kitiš kiti pabund: tay ir jūdu tur toki gynyą Sautingą, kad jūdu tikray kitiš kiti priklaufancziu ir 'ėsancziu taip powisam wiens, jog jūdu ney patš Smertis ne gališ perskirti. Taip Jaunikis wislab palikęs glaudzias prie Marczios ir Marti wislab palikusi glaudzias prie Jaunikio. Dziausmingay jūdu stojas prie šwentojo Altoriaus dangiškosės Žegnonės iš Pono Diemo, kurę jisai ten Rojuje ant pirmojo Poro, tą patš wencziawodams uždėjęs, issiprašydamu. D taip jūdu dabar yra Meileje wiens Kunas ir lyg wiena Szirdis ant Amžiū. Wienojo Dziausmas yra antrojo Dziausmas, o wienojo Wargą ussiim antrasiš lyg kaip kad tas jo patišs 'ėšas, ant sawęs. Rožnas Wencziawonystėje stowėdamš ne rupinas taip už sawę pati, kaip už saw Primencziawotąjį. Taip nusidūd wisur, kur Wencziawonyste yra powisam pagal Pono Diemo Walę, o Atsistyrims cze rodos lyg koks ne galims ir ney mislite ne mislitins Daiktas 'ėšas. Cze stow Patš su Pacze tokioj Meilės Wienybėj, kaip Ponas Kristus su sawo Surinkimu. Epž. 5, 28—33. Kaip Kristus sawo Surinkimą mylėdamš už tą sawo Gywastį padawęs ir ji aprupin, kiel tikl imanydamš, toip Patš tikroje šwentoje Wencziawonystėje procemojas, beje jis guldo ir pat sawo Gywastį už Paczę, o Pati jam yra wisame Dalhyke kiel tikl imanydama wierna ir iš Meilės paklusni Pagalbininke iki Smertiės.

Dgi dabar ant Pabaigōs cze dar gali ir žodi išitėmiti, kuri wiens apšwiestas Mokitojis apie tą Dalhyką kalbėjęs, tardams: „Moteriskę ne iš Adomo Galwōs imta, kadangi ji ne tur wyresnę už ji buti ir ant jo ponawoti, ale ir ne iš jo Rojū, kadangi Wyrs sawo Moteriskę ne tur muczidams ir kankindams ję Rojomis mindzioti, bet ji imta iš Kuno Widurio iš Kuno Daliės ne toli nū Szirdiės 'ėsancziōs, idant tūmi paženklintas butu abiejū glaudziausias Susimienijimas širdingiausioje Meileje, o lyg taipojau ir idant taipo wisa Žmoniu Giminė, ir pagal kuniską Prasiplatinimą iš Wieno parėciu.“ Ebr. 2, 11. — Bet Wiespats te sutenka, kad wisū ši žodi Skaitantieji sawo Wencziawonystę pagal Abrozą, mums šiczion statytąjį, isitaisę laikytu. Amen.

Ewangelijs Basuntinys Gottlyb Swarts.

(Pradzia Num. 2.)

Su tūm didziūju Dusiu Pabudimu tarp Alsurū Pagonū ant Salds Celebes apie kuri anday pradėjom pasakoti, taip nusidame. Kieme Kawangkowang buwo tarp senesniūju Szuilokū Pabudimas pastojęs. Trisdešimt tujū prafe Pakrifstijimo. Pasuntinys Swartsas per Patyrimą gudrus pastojęs: išjėškiojo astrey, kodėl jie Krikšto nori; bet jis tame daugiaus Nieko ne galėjo rasti, kaip tikl Darbą šwentosės Dwasės, nesa jie toliaus ne waikščiojo pagal Kuną, kaip pirm to, bet jie elgėsi Diemo Baimėje. Szitai po jis jūš 'ėme Puse Metū pas sawę i Pamoklą, ir ne galėjo ko kito, kaip Dienoje 30 tojo Julijaus wisus 30 pakrifstiti. Pirm Pietū jis krikstijo Bajnycei priklimstai 'ėsant, bet po Pietū atsirgdo jau 40 Uzaugusių, o tarp tujū ir wiena sena užkėtinta Walijanka (arba Burtininke) kurie wisū taipojau norėjo pakrifstiti buti. Sawo Balwonus jie jau buwo šalin pametę ir geide Zarnai bey Zarnaites Pono Diemo pastoti; jis jūš turėjo i Pamoklininkus priimti. Kiemo Wyriausis (lyg prie musū Szalhyšius), dar jauns Žmogus gelbėjo tame Dalhyke, kiel tikl imanydamš. Kieme Kafas pabudo tūjau po to 20 Žmoniū ir prafe Krikšto. Kieme Belang lyg taipojau. Dgi ir Kieme Langowang, kur ikitol pikcziaulesy stowėjo, prasidėjo Pabudimas, butent Syki ant Kapintū, Swartsui Lawonmish Paczei Kiemo Wyresniojo be laikant, kursai iki tol pikcziausias Diesds Reprietelis buwo buwęs. „Šey tai Diesa“, sake Žmones, „tą Mokitojis pasakęs, „tay su mumis issiweizd labay trudnay; tay mums tur Plaukai ant Galwōs pasifiausti.“ Tūjau ant Wietōs maldawos keli ant Pakrifstijimo. Pikcziaū pikcziausame Kampe, kuri Swartsas iki tol buwo atlankęs, pradėjo Žmones su wienu Sykiu ji kwarczinti, kad jis jiems Szuilę pabudawotu, ir norėjo Apsakimo Ewangelijs turėti, kuri jie pirm to buwo paniekinę.

Swartsas ne žinojo, kas jam tikos, ale jis metėsi su wisa sawo Syka ant Pjutiēs Lauko, kursai jam toks prinokęs atšwėre. Tai ne buwo ney jokia umay wēl išgestanti šaudine Ugnis buwusi, kuri jam 1843 po Rankomis degti pradėjo; toji dege wis toliaus, o Pabaigoje Meto 1845 jau jis turėjo 720 Dusiu sawo Surinkimūse; wien pasutiniamete Rete jis jau buwo 208 Alsurū pakrifstijęs. Iš pirmūjū 14 Szuilū buwo 26 pastojusios, o ir wieną nauji Szuilės Mokitoji jam buwo Wiespats dowanojęs, kursai potam jo mylims wiernas Draugas Urėde Diemo Žodzio Apsakimo pastoti turėjo. Tai buwo ik tol buwęs Šulkas Brolio Rydelio, Wardu Adrian Anku. Rydelis jau toliaus ne primale ney jokio Šulko ir padawe sawo Šulką, wiernąjį, daug Patyrimo turintį ir gerokay i Metus parėjusį Alsurą Anku sawo Kaimynui Swartsui kaip tasai tiel daug Szuilėms, kurios jam priaug, n'imane ney kaip ney kur Mokitojū gauti. Adrian's Anku parėjo i Kiemą Sonder pas powisam šwiežu

Surinkim. Tas Surinkimas paslojo podraug su Kiemu Rembotten, kursai tūczes naujey pasidare, perjegnota Malonės Wieta.

Metė 1846 Pabudimas ėjo toliaus wis šwiezius Kiemus nutwerdams. Szitokiū Budu skaitom Szwartsfo kasdieniškiše Surasimūse to Meto taipo: „Su Ašaromis širdingo Dzjaugsmo mudu, aš bey mano Pati, ši Bakarą iš Kawangan pargryzowa, kur mudu iš Wiso dwidėsimt ir du Pamoflininku turima, o tarp tū šešes senas Walijankas ir wieng seną Walijaną, kursai Wyriausis šio wiso Kampo Kunigū (arba Burtininkū) yra. Szitie žmones yra mums šendien sawo Griekus išspazinę, o tai su tokiu širdingu Pajutimu ir kaip man atsidawe su tošia Szirdiės Wiernybe, kad aš tikt mos ne mos sawo Ašaras atlaisyti galėjau ir istarti turėjau: „Jey tai Tiesa, tay Wieszpats Jus yro priėmęs ir Jus nū Szėtoao Bergystės atwalniti, tada Jus este Pono Diemo Passaminimas ir pafite išganytais!“ Jie išspazino, kad jie Welniui gaaa ilgay wergawę, Nebyliams Walwonams šluzidami bey apierawodami; jie daugiaus ne norėjo Nieko Darbo turėti su ta Wininge, kurę jie iš to turėje, jie tą prafeike, kadangi tai neteisi Wininge buwusi ir jās iki ant Krašto Prapulties nutraukusi. Jie dabar tikt Kristaus Kraujo teb' norėjo igit, idant jie, jey galima, nū sawo Griekū namazgoti butu. At Wieszpats šicjon labay daug daro. Kawangan sujunda. Seni žmones mokinasi skaityti ir sako Kitiems, ką Diems daręs, jeib jis Niekam ne wertus žuwanczius Griekininkus išganytu. D kadangi šitie senieji žmones, ypaczey Moteres, wislab geriaus išmano, kad jiems tai Afuriskay pasakoma, tay aš wis daugiaus jaucziu šegnonę, kurę man Wieszpats per mano Paczę sutekęs, ir dėkwoju jam už tai.“ — Taip Szwartsas rašo. (Dar ne wislas.)

Musū Karalystės Saimas,

kursai jau dabar kone per pusantrą Mėnėsi Berlyne susitinkęs yra ir žemei, kaip rokojama, koki Duktanti Doreliu kas Dien kasto, iki šiol dar wis Nieko n'iera istaisęs, o tai rodos todėl, kadangi Deputiertbutis su Daugumu pomisam nereikalingū Daiktū Darbo pasidaro, ir taipo n'atpėj, reikalingūsius Dalykus nusitwertis. Šlus Gžesus cze Waidas humo dėl Hessū Kurfirštės, nesa musū Tolynžengiantieji šauk piktū Balsu, kad musū Waldzia ben Kartą turinti pradėti cze tikraji Walnybės Dawadą padaryti. Ale kaip tai reikiant istaisyti, tai ney wiens ne gal pasakhti. Su Geru Hessū Kurfirštės musū Waldziės Pamokinimui neklauso. Argi dabar musū Karaliui tės dėl to sawo Waiskus pries ang susti, ir jė ant to, kaip jis turis sawo Žemę waldyti, su Karo Aštrumu primwersti? Ale ką cze sakys Esterreikiskis bey kiti Wokėtijės Kunigaitšcei? Tū didziausioji Dalis pries mus umay sukiltu, o tūmi butu kruwinas Karas prasidėjęs.

Lyg taipojau musū Deputiertbutije šaukiama, kad mums reikiant ben Kartą ne tikt su žodžiais, bet ir su Darbu ką ant Suwienijimo Wokėtijės pradėti. Ale kas mums gal pasakhti su koki Darbu? Musū Karaliaus Waldzia yra kitiems Wokėtijės Wieszpacziams ir Kunigaitšcziams bandziusi tame Dalyke sawo Misi pasakhti, ale Esterreikiskis, Baieriskis, Saksiskis, Württembergiskis ir kiti didziausieji Wokėtijės Wieszpaczei yra wienu Balsu atsiliepę, kad jie taip nieku Budu n'apsimę. D kagi dabar? Ar bene mes dėl to turėtum Karą kone pries wisą Wokėtiją kelti?

Potam šauk musū Tolynžengiantieji wis iš Wien, kad musū Karalius turis Sardyniskį Karaliu per tikrą Italijs Karaliu išpazinti, norint tasai sawo Italistiams Kaimynoms jū Žemės per Netelsybę ir Newiernybę išplėšęs. Nesa musū Walnieji taip mislij: kad musū Waldzia Sardyniskį per tikrą Italijs Karaliu išpazis, tay iš to ir Wokėtijoje Walnieji jū daugiaus Drasds igit per Waiskus Wokėtijės Kunigaitšczius iš jū Žemjū išwaryti ir, jey galima, Wokėtiją i Wienybę suwesti, o rasi bene priegtam dar jė ir i kofę Republikę pawersti, pagal Paweisklą Amerikės, kur tokiū Republikū gers Skaitlius randas. Ale tosa menk ko Gero randama, kadangi cze wis iš wien didziausi Suirimai Waisčiai ir namini Karai sauczia. Tokę Palaimą mums nor musū Tolynžengiantieji užkarti.

Potam musū Deputiertai tur labay ir dėl Holsteinskės bey Szleswigės Kunigaitšczyū nusiprocewotis, jeib tos iš Denemarkiskū Maciės išwalnytos butu. Taygi matom, kaip daug Darbo musū Deputiertai tur ir ne labay atpėj, su musū pacziū Žemės Skatimais, kuris Ponai Ministerei jiems ant Apmasimo ir Permėginimo padawę, Darbo pasidaryti. Bet cze prisided ir dar kofie 400 Deputiertbucziui prisustū Pasigodimo Gromatū, kadangi dabar toks Buds prasi-dėjęs dėl wisokiū Niekū, o ir dėl tokiū, su kuris Deputiertbutis Nieko Darbo ne gal turėti, tacziau tam pasigostis. Kaip antay wiens Pustū Urėdinink, kursai Karalistkūsius Pusto Piningus iš Kasės išėmęs ir suwartyjęs, yra dėl to nū sawo Urėdo nustartyts. Šis rafe Maldds Gromatą Deputiertbucziui, jeib tas jė užtarti ir jis wël i Urėdą pareitu. D štay, užiot tofias Gromatos tūjaus pomisam i Szalė padėjus, turėjo tas Dalykas Deputiertbutije Kryžiū Kryžis persnekėtas buti, kadangi cze ir tokiū Nisimintingū rados, kurie ano žmogaus Weilijimą išpilditi norėjo. Lyg taipojau pasigode wiens Wokitojis iš Koblentso kad Wyriausyben Wokitojus pagraudenusi, idant tie i žmoniū Sujudinimus dėl Deputiertū Skyrimū ir kas tam lygu nesikistū.

Galiausy Deputiertbutije dar ir randas daug tokiū, kurie bando šiokiū ir tokiū naujū Skatimū užmanyti, kaip antay keli, ypaczey iš Walniausijū, susitare užmane, buf reikiant toki Skatimą padaryti, kad Bajnyczia nū Karalystės Waldziės butu abelnay atskirta, ir bajnytikšosa Dalykosa wisur wislab per Sutarimus

Daugiausiuju turėtu dawadita buti. Ale tada Bazny-
czja butu powisam Demokratystei ir wisiems Baznyczids
Neprieteliams po Kojū pamesta. — Wel kits Statims
yra uzmanytas, o Deputiertbuczio Kommissijono jau ir
wienširdzėj priimtas, butent tas, kad turint Wale buti,
už pažyczitus Piningus tiek Trefū imti, tiek tikt gauti
galima. — Ale jau gana šiam Sykiui. Jus matot,
kaip musū Deputiertbutije issimeizd. Kaip tas ši Met
sawo Susirodijimūse ant Galo pareis, tai ne galima
išmanyti.

Pasigodimo Apšilankimai Berlyne.

Iš Berlyno pasakojama, kad musū Wieszpacziui
Karaliui 15 Februariju iš Potsdamo i Berlyną par-
gryžus ir iš Gelžkelwezimjo i sawo paties Wežimą žen-
giant prastas žmogus, kursai taip ilgay tarp kitū že-
mės Lėwą macyti norincziū stowėjes, Karaliui i Ke-
lius parpūles iš jo Malonės prashydams. Pagal jo
Rubus mislijama, kad tas žmogus buwes iš Lietuwos.
Wieszpats Karalius pasiklause jo Malods maloningay ir
jam paliepe, i jo Paloczju nueiti ir ten sawo Prashimą
aishkiaus pasakhti. — Tokiū Nusidawimū mes daug
Sykiū tirti gaunam, kad žmones, daugiausey bile ko-
les Prowas ne laimėje, pas Wieszpati Karaliu nueit,
jam dėl pamissitods Netesybės pasigosti, ir kad tasai jūš
pagal sawo tewisłkųje Szirdi maloningay priėmės. Ale
mes ne gaunam tirti, kad šitas Apšilankimas Berlyne
žmonėms Kartą ir tikray tą macijes. Nės jey kolia
Prowa per Sudzias tikray pagal stowinczius žemės
Statimus, Karaliaus bey Karalystės Saimo priimtus
ir patwirtintus, yra atšudita, tay tols Ašudijims ney
paties Wieszpaties Karaliaus ne lauzjams. Gze Wiesz-
pats Karalius weikiaus iš sawo paties Delmono tą
apšimtu tam, kurs i Bėdą parėjes, dowanoti, ne kaip
per tikrą Prową padarytaję Teisybę lausti. Taygi to-
šios Kelionės pas Wieszpati Karaliu daugiausey tur pa-
šikhti noprosnos.

Wisofia žine.

— Musū Wieszpats Karalius yra Oberpresiden-
tams taip žalsū kaip ir Reino Prowincū, tur šime
Gzese didele Iškada per Ewanus yra nusidawusi, ko-
nam po Tuskanti Doreliū iš sawo paties Delmono —
ne iš Karalystės Piningū — prisusdines ant Pagalbdės
tųjų, kurie per Ewanus i didelę Bėdą parėje.

— Musū aukštoji Kronprincese yra jau dabar
palaimingay i Londonės Miestą pas Karalėnę, sawo
Moting, nukeliawusi.

— Jau rodos, kad Budawojimas Gelžkelio tarp
Eilžės bey Istrutės wis ilgiaus nor nusitešti. Sakoma,
musū Pons Kupczyštės Ministeris ne noris perleisti, kad

šitas Gelžkelis ant Kaptods šiokiū arba tokiū bagorū
žmoniū pabudawotas butu, bet tas Gelžkelis turis Ka-
raliskas buti ir Karalystei priklausyti. Tacziaw ne ži-
noma, kada gaiima busent, tam reikalingsius Piningus
iš Karalystės Kafės priroditi.

— Prie Piliawos yra pirm Poro Nedeliū didelis
Juriū Gwoliš, wosiskay „Seehund“ lietuwisłkay man-
ding „Juriū Weršis“ wadinams, užmuštas, kurs 7
Pėdū ilgš burv.

— Grykonū Karalystėje yra šiosa Dienosa, butent
13. Februariju, Maistas ussikures, ale czionay ne kaip
šep paprasta tarp šiokiū žmoniū, bet tarp Žalnieriū.
Dieji yra Festungoje Nauplia bey Mieste Argos,
pasikėlę šaukdami, kad jū Karalius turis sawo dabar
šanczius Ministerius paleisti ir i tą Wietą geresnius
Walnybės Prietelius priimti, žemės Dawadą daugiaus
ant Walnybės Pusės pertaisyti ir kas tam lygu. Pries
Maistininkus yra andš žemės Karalius Gendroliu Hahn
su imainytinu Waistu išsuntęs. Ale sunku bus Maist-
tininkus pergalėti, kadangi jie Festungoj budami czionay
rasi ilgą Gzėsą galės atšiginti.

— Dienosa tarp 13 bey 15 Februarijaus burvo
Gelžkelis tarp Istrutės bey Gumbinės taip užpušytas,
kad ney joks Wežimū Trukis cze ne galėjo bėgti, bet
žmones, Gromatos bey kiti Daiktai turėjo su Pustu
gabenti tapti. Wyriausybe nusunte ten ant Arkasimo
Pusynū iš Gumbinės Pulką Žalnieriū, o iš Karaliau-
cziaus 100 šiokiū Darbininkū, kurie ten pustrecziš
Diendš dirbę wēl Namūn pargryzo.

— Dosa pacziosa Dienosa 2, 3. bey 4. Junijn
šio Meto, kuriosa šezion Karaliaucziuje didis Arklis
Turgus bus laikytas, bus ir Galwijiū, Awjiū bey
Kiautiū Turgus itaisytas. Ant šitū Gwoliū Pakawo-
nės bus Staldai pakurti. Kurs sawo Gwolius ne bus ant
Turgaus pardūti galėjes, gaus Progdš, tūsius treczioj
Turgaus Dienoj per Sulimą pardūti. Kurie Gwoliū
šen ant Turgaus atgabenti nor, tur toktai wēliausey iki
1 Meijo primaldoti per Gromata, kurids Adresas tur
buti: „An die Ostpreussische landwirthschaftliche Central-
stelle zu Königsberg.“

Apšakimas.

Ukininkš Dowids Mertinaitis iš Gwoliū Prudimū,
Eapynū Parapijės apšakudin, kad jis noris sawo tenjau Pro 4
gultnis Grundstuki 58 Murgū 154 Ryłš. Prusłł. Macz. dideš
su naujoms Troboms, su Bezatsu arba tr be to iš walnds Walės
pardūti. Pirkti norintieji gal prie jo wisofiu, jiems pritinancziū
Gzėjū maldotis.

Preke Karaliaucziuje 25. Februariju.

Krležej 80—100 Egr., Augei 55—60 Egr., Miezėj, dtd.
38—45 Egr., maž. 35—45 Egr., Awijos 25—32 Egr., Žrnei
rain. 50—72 Egr., balt. 55—62 Egr., Szjens 24—25 Egr.
už Cent., Szaudai 12—15 Egr. už Cent., šwiezius Swiestas ant
Turgaus peršams 9—10 Egr. už Swarg.